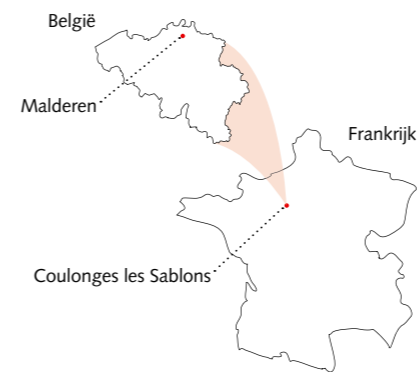

Het gebrek aan toekomstmogelijkheden binnen het bedrijf in Vlaanderen dwong Marc en Myriam Tierens te emigreren. De keuze viel op Frankrijk. 'Het is een geweldig mooi land en we hebben het goed naar onze zin, maar we zijn wel teleurgesteld in de politiek.'

Marc en Myriam Tierens: 'De huidige doelstelling van ons bedrijf is om het klaar te stomen voor de volgende generatie'

De schaduwen van stapelwolken lijken elkaar in een prachtig schouwspel over het Franse heuvellandschap te achtervolgen. De daarbijbehorende felle zon bemoeilijkt het zicht over de smalle en kronkelige weg. Het vormt de toerit richting de 300 meter boven de zeespiegel gelegen boerderij van Marc (53) en Myriam (47) Tierens in Coulonges les Sablons, ruim honderd kilometer ten zuidwesten van Parijs. De karakteristieke boerderij is omgeven door een veelvoud van akkerland. 'Ja, je moet hier over tarwe kunnen praten', begint Marc lachend het gesprek. Marc en Myriam Tierens zijn in 1991 van-

bepaalde stieren gebruiken. Hierdoor hebben we veel gedaan met bijvoorbeeld Mascot en Igale Masc. Melk geven wilden deze koeien wel, maar wat betreft exterieur en gezondheid ging het snel achteruit. We gingen inzien dat we in Vlaanderen met ons nuchtere boerenverstand veel betere koeien hadden.' Tierens gooide na deze constatering het roer radicaal om en gebruikt nu veel Canadese en Amerikaanse stieren. Zo staan onder andere de stieren Garrison, Buckeye, Surplus, Samuelo, Colby en Zenith op het inseminatielijstje. Bij het jongvee lopen dochters van Blitz, Marion en Mar-

betalen', vertelt Marc. 'Vanwege stadsuitbreiding werden de mogelijkheden binnen ons bedrijf steeds minder. Geld om binnen Vlaanderen een ander bedrijf te kopen hadden we niet, dus richtten we ons op het buitenland. Canada en Zuid-Afrika spraken ons aan, maar daar konden we niet even snel wat bedrijven bezoeken omdat we ons bedrijf in Vlaanderen niet veertien dagen konden stoppen. Vanaf de ouderlijke boerderij was dit bedrijf slechts vijf uur rijden. Bovendien is Frankrijk een van de goedkopere landen. Met 380.000 kilogram melkquotum had dit bedrijf daarbij een voor Franse begrippen behoorlijke omvang.' Tussen 1991 en 2004 heeft de familie Tierens niet kunnen uitbreiden. Binnen het departement is er een speciale commissie die schaalvergroting probeert af te remmen en die geen toestemming gaf voor uitbreiding. 'Ze vinden hier dat bedrijven met 350.000 kilogram melkquotum genoeg hebben.'

'Grasteelt is hier niet mogelijk', vertelt Marc Tierens. 'We verbouwen daarom luzerne en houden de koeien altijd binnen.' Het hoogwaardige rantsoen voor de complete groep melkkoeien bevat 4 kg luzernehooi, 30 kg snijmais, 4 kg sojaschroot, 2,2 kg geplette maiskorrels, 2 kg geplette tarwe, 1 kg haver, 1 kg melasse, 1 kg eiwit- of energiekern, eventueel aangevuld met zout en krijt. In een speciale loods geven vele silo's en een pletter het geheel een aanzien van een eigen krachtvoerfabriekje. 'De tarwe, mais en soja worden 's nachts gemalen, zodat we het krachtvoer 's morgens kant en klaar door het rantsoen kunnen mengen.'

Fransen slag

Marc en Myriam vertellen tijdens de rondleiding honderduit over de praktische keuzen binnen het bedrijf. De in 1970 gebouwde potstal is zeven jaar geleden omgevormd naar een ligboxenstal. De melkstal is onlang gerenoveerd en uitgebreid naar een 2 x 6 dertig graden melkstal. Ook het melkhuis heeft een metamorfose ondergaan en is geheel betegeld. 'De hele buurt heeft het erover, want Fransen doen dit niet', vertelt Myriam. 'Het brengt toch niks op? Veel gebeurt hier nog met de Franse slag', grapt Marc.

'De huidige doelstelling van ons bedrijf is om het klaar te stomen voor de volgende generatie', verwijzen Marc en Myriam naar hun drie dochters.

'Het was ons plan inmiddels een bedrijf met twee of drie medewerkers te hebben, maar dat is door de wetgeving niet gelukt. Binnen Vlaanderen waren onze mogelijkheden echter helemaal beperkt. Dit was voor ons het maximaal haalbare. We staan nog altijd volledig achter onze emigratie. Frankrijk is een geweldig mooi land en we hebben het goed naar onze zin, maar we zijn wel teleurgesteld in de politiek. Achteraf is de keuze voor Frankrijk misschien niet de meest gunstige geweest.'

Florus Pellikaan

Richting het maximale

Marc Tierens: 'Veehouders in de fokkerij zijn positieve mensen'

wege zeer beperkte bedrijfsmogelijkheden vanuit Malderen in Vlaams Brabant naar Frankrijk geëmigreerd. Via een korte introductie gaat het gesprek al snel richting het onderwerp waar Marc zich voor interesseert: fokkerij. Het huidige bedrijf is de geboortestal van de Franse fokstier en Hershellzoon Surplus die momenteel de 28e plaats van de Franse indexlijsten bezet. 'De moeder van Surplus was de hoogste indexkoe van Frankrijk en daaruit hebben onze Vlaamse collega's Guy Op 't Roodt en Stefaan Van Hasselt embryo's gekocht. Deze embryo's zijn in onze vaarzen ingeplant en daaruit is Surplus geboren.'

'In het verleden hebben wijzelf ook veel in de indexfokkerij gedaan. Het was een droom van mij om in de top van de genetica mee te draaien. Veehouders die in de fokkerij zitten zijn meestal positieve mensen en daar wilde ik bij horen.'

Het resultaat van de indexfokkerij was niet wat Tierens ervan had gehoopt. 'Wanneer je embryo's wilt verkopen moet je

max. 'Dit jongvee ziet er al veel beter uit. We fokken nu meer op evenwicht en balansen in de koeien dan op index.'

Emigratie noodzakelijk

Voor Marc en Myriam waren de mogelijkheden binnen het Vlaamse ouderlijke bedrijf beperkt. 'Toen wij in 1976 op het bedrijf begonnen, wisten we al dat we er niet altijd zouden kunnen blijven. We zaten op een huurboerderij en pachtten de 25 hectare land van zoveel grondbezitters dat ik op 26 december niet in één dag rond kwam om iedereen het pachtgeld te

In 2004 kreeg Tierens eindelijk toestemming voor een beperkte uitbreiding, waardoor het bedrijf op dit moment een omvang heeft van vijf ton melkquotum en 103 hectare premieland waarvan een groot gedeelte akkerbouw is.

Bij het op tafel komen van de papieren spreken de productiecijfers van de melkkoeien tot de verbeelding. De gemiddelde productie van de zestigkoppige veestapel lag in het afgelopen quotumjaar op ruim 10.000 kilogram melk met 3,77% vet en 3,59% eiwit. De dagproductie ligt op 31,7 kilogram melk per dag.

